

MANCANCES, OBLITS ENDÈMICS I ENCERTS

Televisió sota la pluja

La polèmica encetada arran de les passades inundacions i del tractament que les distintes televisions presents al País Valencià n'han fet, ha evidenciat les tensions existents no ja pel que fa a la viabilitat del futur projecte de Televisió Valenciana sinó a la utilització que se'n puga fer des de les institucions.

Jeroni Castelló

L'aigua que ha cobert més de cinc comarques valencianes i que ha arrasat allò que ja es va endur l'any 82 ha portat, també, al País Valencià, una forta polèmica televisiva. Centrada en els tres fronts que la petita pantalla té oberts en aquest país.

«Yo habría hecho lo mismo»

D'una banda, la nova riuada ha servit per a tornar a remarcar, tràgicament, els inexcusables buits que RTVE, sobretot l'ens televisiu, mostra en la cobertura regional valenciana. Ara han quallat, en un moment ben negre, algunes de les denúncies que el Consell Assessor de RTVE a la Comunitat Valenciana, un ens amb una utilitat ben discutible, està repetint, amb paciència de Job, des que va ser constituït. Des d'algunes instàncies polítiques de l'oposició s'ha comentat durant els darrers dies que és aquest precisament el moment oportú perquè el Consell que dirigeix el socialista **Lluís Torregrosa** jugue fort alguna carta.

Una opinió compartida des de quasi totes les instàncies informatives. Tots els rotatius valencians, inclosa *Las Provincias*, han felicitat TV3 pel seguiment informatiu que ha dedicat als aiguats. Enfront, hi ha TVE, amb poc més de trenta minuts inclosos en els informatius i un parell de reportatges emesos dins *Informe Semanal*.

Des d'alguns partits polítics en l'oposició s'ha qüestionat obertament una actitud «tremendament subordinada». Tècnicament, era possible, per exemple, haver desconnectat algunes hores durant els dies que la tragèdia va colpir més fortament. Una programació autònoma, d'un valor informatiu indubtable i, sobretot, necessari, que s'hauria pogut emetre pel segon canal. El suport informatiu de TVE hauria arribat a les zones afectades encara

amb xarxa elèctrica i hauria fet el paper normal que qualsevol televisió fa en un país normal.

Obertament en contra d'aquesta possibilitat, **Amadeu Fabregat**, director del Centre de RTVE a València i, ahora, representant legal de l'ens en aquesta zona, va fer unes declaracions la setmana passada on assumia i considerava adequada la cobertura informativa que s'havia desplegat arran dels aiguats. «Si yo estuviera en Madrid, habría hecho lo mismo».

Amadeu Fabregat, cal no oblidar-ho, és el candidat que compta amb més possibilitats oficioses de cara a dirigir la futura Televisió Valenciana. Opinió d'aquesta casta són les que possibiliten, per exemple, que alguns corrents importants dins el mateix PSPV-PSOE hagen vist aquesta proposta, eixida de la Presidència de la

Generalitat, almenys com a rumor, com una provocació oberta si es vol afiançar definitivament el projecte.

Per acabar-ho de rematar, TVE es va despatxar ben de gust amb unes informacions, emeses en un *Informe Semanal* que es va rodar amb la col·laboració i l'assessorament d'Aitana, en les quals afirmava que els equips de TV3 havien negat un helicòpter per poder traslladar «un malalt greu» al centre sanitari corresponent. Fins i tot *La Verdad* qualificava la jugada de «colp baix de TVE a TV3». En la columna que firma **José Luis Masía**, el rotatiu afegia: «Aquest indecent comentari, el feia sense vergonya una televisió de l'estat a la qual es retreia, des dels diferents mitjans valencians —Lerma inclòs— la falta de sensibilitat informativa envers la tragèdia del *Levante feliz*».

Dalt, Amadeu Fabregat. Baix, un helicòpter de salvament en les inundacions.

Una televisió pròpia

Si alguna cosa va demostrar TV3 aquests dies passats, és que pot i sap funcionar com una televisió nacional. L'equip —mínim— que treballa al País Valencià, format quasi exclusivament pel redactor **Joan de Bustos**, al qual cal agrair un seguiment informatiu arriscat i encertat, es va veure reforçat amb més mitjans. La sensibilitat informativa de la TV3, reconeguda des de tots els mitjans informatius valencians, va rebre, com a resposta, una allau de trucades telefòniques des del País Valencià que felicitaven la direcció de l'ens per un seguiment puntual i important en minutatge.

Si TVE primà en un noticiari la victòria del Madrid sobre el Porto, i deixà en un segon pla el titular que es corresponia amb les inundacions, TV3 ha jugat fort en tot moment. Dins els corredors de la casa ja hi ha qui parla d'aprofitar aquest encert per començar a situar la presència al País Valencià un poc més a prop de l'audiència que el tercer canal té passant el riu de la Sénia. Quan comencen a arribar els primers sondeigs que situen en unes xifres relativament altes aquesta audiència, de cara a programar els pròxims pressuposts anuals de TV3, els partidaris d'augmentar la presència al País Valencià i les Illes augmenten lentament.

Un toc d'atenció

La tercera part en l'entramat televisiu ve de la mà de la futura Televisió Valenciana. Els mateixos dies en què

la tragèdia s'abatia sobre la Ribera, l'executiva de l'agrupació de l'Horta Sud del PSPV —que té com a president el conseller **Cebrià Ciscar** i com a secretari general el president de la Diputació de València, **Antoni Asuncion**— feia pública una nota on demanava «desviar part dels pressuposts de la TVV per dedicar-los a socórrer les zones afectades per les inundacions».

Una actitud que ha estat considerada públicament des de «jugada bruta» fins a «mesura eficaç i que ha de tenir-se en compte, mentre arriben les primeres ajudes del govern central».

La polèmica ha estat i és massa complicada, i entren a jugar tants interessos, que es fa difícil valorar-la i fer-ne

recció General de Mitjans de Comunicació, la titular, **Maria Garcia Lliberós**, havia parlat sempre d'un *consens global*, aquest avís marca un desacord que es pot allargar fins als dos congressos socialistes, l'estatal i el nacional. Potser, en el fons, no es discuteix la viabilitat del projecte, sinó només la utilització que se'n puga fer des de les institucions. O això sembla.

Des d'alguns sectors dins el partit i des de distints mitjans informatius s'ha volgut veure restringida la proposta a una maniobra interna del PSOE valencià. Aquesta lectura ha provocat ja una agra polèmica, en la qual s'afirma que no es pot jugar amb la gent que té l'aigua al coll com a pretext. Amb to-

La manca d'una televisió pròpia, més clara que mai.

balanç encara. Una cosa sí que és certa. Ha rebotat del tot les aigües polítiques, i sobretot periodístiques del País Valencià. A més, la notícia ha arribat quan circulaven ja alguns noms que comptarien amb el suport «lermista» per formar —com a proposta socialista— el futur consell d'administració de l'ens.

Iñaki Zaragueta, president de l'Associació Valenciana de la Premsa; **Salvador Barber**, director de *Hoja del Lunes*, i **Benigno Camaño**, periodista de *Las Provincias*, serien aquests candidats. La resposta de l'executiva que presideix **Cebrià Ciscar**, per tant, seria considerada com un «toc d'atenció» per evitar que el futur mitjà continue exclusivament en les mans de l'actual secretari general del partit, és a dir, del president **Joan Lerma**.

Al remat, un reflex que indica que les tensions al voltant del tema televisiu, lluny d'extingir-se, es mantenen o augmenten. Encara que des de la Di-

tes les forces periodístiques valencianes alineades, també hi ha qui assenyala que convé llegir la proposta, malgrat tot, amb el valor que té, amb les possibilitats que delimita, a fi de desviar fons diversos als afectats per les inundacions.

El conseller d'Administració Pública, **Joaquim Azagra**, ja ha retrucat, declarant que sí, que podrien desviar-se alguns fons per cobrir prioritats, com bé assenyala **Cebrià Ciscar**. Però que no només haurien d'eixir de la partida pressupostada per a la TVV, sinó d'altres apartats, «com ara el de l'Institut Valencià de l'Art Modern».

La recta pre-congressual comença a l'estiu, amb unes jugades mogudes des de la fontaneria del partit que perjudicaven globalment la gestió dels socialistes. Al marge de la utilitat o de l'honestetat d'alguns plantejaments, allò que queda clar és que, en moments tan durs i difícils, no fa sinó continuar. I ben moguda. □